

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 17.

w Środę dnia 26. Lutego Roku 1800.

z Paryża d. 9. Lutego.

Onegdaj przyniósł Roderer, wraz z dwiema innemi mowcami rady narodowej do ciała prawodawczego projekt prawa oznaczającego podział i administracyą krajów Rzplitey. Departamenta i ich stolice zostają się tak, jak są teraz. Lecz 6000 kantonów łączą się w 398 wydziałów gminnych. Każdy departament mieć będzie Prefekta i radę objaśniającą okoliczności, o któreby był opor, oraz powszechną radę departamentalną, do której należy rozdział urzędników między wydziały. W każdym wydziale gminnym znajdować się będzie Pod-Prefekt i rada wydziałowa, w każdym miasteczku i wsi Burmistrz i jego zastępca, a w każdym mieście kilku zastępców i kommissarzy policyi. W wielkich miastach policya jest oddzielna, i zostaje pod dozorem Prefekta, w Paryżu zaś będzie Prefekt policyi podległy tylko samemu ministrowi. W każdej gminie osobna jeszcze będzie rada (Magistrat) do której należy zatrudniać się tylko wewnętrznemi potrzebami gminy. Powszechni konsyliarze departamentalni, wydziałowi i municypalni, odbywać będą corok przez 15 dni sefityą dla przełożenia swego zdania względem stanu i potrzeb mieszkańców. Reszta projektu mówi o pensyach. Prefekt Paryża mieć będzie

30,000 franków pensyi. Względem tego projektu nastąpią teraz obrady.

Zawstanie narodu w Konsulu Buonaparte, jest nadzwyczajne. Najpewniejszym tego dowodem jest prawie powszechne przyięcie konstytucyi, która między 3,011,007 głosujących, ledwo 1562 przeciwników znalazła.

Konsulowie wydali rozkaz kommissarzom rządowym, iżby pilnowali, aby wszyscy młodzi konskrybenci zdadni do broni do swoich korpusów pośpieszali, tudzież aby surowo karano tych, którzyby się nie stawili.

Na dowod, że nasz rząd tak jest bezpiecznym jak angielski, przytacza Monitor, iż w Londynie znajduje się 14,600 regularnych żołnierzy, a w Paryżu tylko 2300.

Mianowanie bywszego Hrabiego Viomenille generałem naczelnikiem armii rosyjskiej w Anglii, wzbudziło wielkie nieukontentowanie między oficerami rosyjskiemi. Krzywym okiem oni spoglądają na to, iż podlegać muszą emigrantowi francuzkiemu. Viomenille znany jest z wojny Wandeyskiej.

Zapewniają, że lud angielski znosi z niecierpliwością niedostatek, który wkłada na niego stan wojny, że żąda głośno pokoju, że rękodzielnicy są zniszczeni, nakoniec, że

lił spokojny pierwszego Konsula powiększa przeciwników ministrówkich, i rospiera wszystkie przesady, które powstały z przychyny dnia 18. Brumaire.

Ten, który miał zlecenie mieć mowę na pochwałę Washingtona w ciele prawodawczém, powinienby był sobie przypomnieć to, o czém nam prawodawca Vergniaud doniósł: Genest, poseł francuzkiej Rzplitey w Ameryce nie mając pieniędzy do zapłacenia komornego od swego mieszkania, prosił Washingtona, aby mu dał co pieniędzy na poczet 23 milionów, które Amerykanie winni są Francyi. Washington odpowiedział mu, iż Ameryka winna te 23 miliony Królowi francuzkiemu, lecz nie Rzplitey. Przypomniemy także sobie, iż mianowanie Pana Patric-Kenery posłem przy francuzkiej Rzplitey uchylone zostało przez Washingtona z tey przychyny, iż Patric-Kenery okazywał przywiązanie Francuzom. (L'ami des loix.)

Zmyślona przez Anglików korespondencya armii francuzkiej w Egypcie, czyni w Paryżu mało wrażenia. Publiczne piśma nie wspominają wcale o niej.

z Paryża d. 10. Lutego.

W tym momencie odbieramy ważną wiadomość przez kuryera przyślanego od generała Brüne, że główny naczelnik buntowników George także poddał się, przyrzekłszy, wydać w przeciągu 24. godzin 12 armat, i 20,000 karabinów przesłanych mu przez Anglików, także rozbroić wszystkich chłopów departamentu Morhiban zostających pod jego rozkazami. Generał Brüne przeznaczył był dzień 5ty do głównego ataku przeciwko buntownikowi George, i wyjechał tego samego dnia w towarzystwie generałów Debelle i Gillot pod eskortą 30stu strzelców i tyluż huzarów, rekognoskować okolice Murillac, tu napotkali pod wną Theix pa-

trol z 4 Szuanow. Gdy eskorta generała Brüne zawołała na nich, kto tam? ów patrol odpowiedział; niech żyje generał Brüne. Na tak niespodziewaną odpowiedź wstrzymała się eskorta generała, ponieważ spodziewała się zdrady pod pozorem dyzertorów, albo zasadzki iakiey na życie generała Brüne. Ale ledwo przedsięwzięto dowiedzieć się dokładnie o ich zamiarze, aż ieden z 4 Szuanow zawołał: Nasz generał George znajduie się tu sam i pragnie rozmówić się z generałem Brüne. Po tych słowach zsiadli Szuani z swoich koni, i George wystąpił sam naprzód kilka kroków. Generał Brüne zsiadł także z konia, i przybliżył się do niego z swemi dwiema generalami i iednym adiutantem. Wszyscy stanęli przy rogu iednego płota, i rozmawiając z sobą pod gołym niebem przez pół godziny, zgodzili się na główne punkta, i pożądana zgoda do skutku przyszła. Z drugiey strony generał Chambarlac otoczył w zamku Lacheaux kilkunastu naczelników buntowniczych odprawiających konferencye, z których bardzo mało ratowało się z życiem a 15 legło trupem, ponieważ się bronili. Byli to sami Hrabiowie, Baronowie i inni Szlachta, także znajdował się między niemi Baron Hergon właściciel tego zamku, którego znaleziono w stanie ukrytego, i rozstrzelano na miejscu. W samym zamku znaleziono maneszak, w którym były mundury bywszych francuzkich generałów królewskich, wyszywane lilie, czarne wojenne znaki, wiele drukowanych proklamacyow królewskich, i korespondencya Barona Commergues. Całą tę zdobycz odda generał Lefevre osobście pierwszemu Konsulowi. Jak tylko woyna domowa w zachodnich departamentach zupełnie będzie zakończoną, obchodzona będzie w całej Rzplitey uroczystość na pamiątkę zgody wszystkich Francuzow. —

Buonaparte rozkazał ministrowi wewnętrznych interesów, aby w Thuillerien wystawione były statuy następującym bohaterom i mędrcom; iako to: Demostenesowi, Alexandrowi, Hannibalowi, Scypionowi, Brutusowi, Cynceronowi, Katonowi, Cezarowi, Gustawowi Adolfowi, Turenniuszowi, Kondeuszowi Wielkiemu, Malborugowi, Xiążęciu Eugeńniuszowi, Marszałkowi Saxen, Washingtonowi, Fryderykowi Wielkiemu, Mirabemu, Dugomierowi, Dampierowi, Mareeau, i Jubertowi, — Możemy zapewnić z ufnością, (mówi la Clef du Cabinet,) iż w Niemczech nie zostanie się tylko 15.000 Moskalow posłkowych. Gabinet Petersburgski obawiając się bez wątpienia, aby nie był oszukany przez swoich rozmaitych sprzymierzeńców, niechciał podpisać nowego traktatu posłkowego, proponowanego mu przez Anglię. Także kongress w Pradze, gdzie miano udecydować los Francyi rozjechał się już. „Podług tego samego dziennika potwierdza się, że pierwszy Konsul Buonaparte stanął na czele armii reńskiey, dodając, iż Berthier będzie mu towarzyszyć, i że Carnot obejmie ministerium wojenne. — Oto jest osnowa mowy mianey przez naszego posła w Berlinie, generała Bournonville, podczas pierwszey iego audyencyi: „Jako minister zgody i pokoju stawam z radością na dworze, który tak wiele licznych pamiątek i niemało czyniących wrażenie przykładow posiada. Oby każdy dzień utwierdzał coraz bardziej dobrą harmonią między Waszą Królewską Mością i moim rządem! Oby Francuzi i Prusacy spojili ieszcze ściśley owe szacowne węzły, których wspólny interes i sławne enoty obydwóch narodów — to jest: męstwo i rzetelność — wymagają! Miłą będzie nam dla mnie rzeczą, gdy przysposobie tę

epokę, do której oczekiwania tak szlachetne nadzieie dają prawo. Zareczeniem tego jest Król, który do tronu Wielkiego Fryderyka zwrócił iego cnoty i geniusz, który wśród powszechnego wzruszenia wzbudził zadziwienie nad swoją ostrożną polityką i swoim oycowikim rządem, i który stał się szczęśliwym przez przekonanie się o tey prawdzie, ktoraby na wszystkich tronach wyryta być powinna, to jest: że prawdziwa sława Monarchy zależy na uszczęśliwieniu narodu.”
z Bern d. 2. Lutego.

Co się tyczy zaskarżenia przeciwko 3 bywszym Dyrektorom, oświadczyli członkowie kommissyi dzieściu w radzie wielkiej, iż, jeżeliby ci, którzy się ich przyjaciółmi okazywali, swoje wnioski względem ich zaskarżenia ponawiali, tedy kommissya widziałaby się być nakoniec przymuszoną, żądać sądowego roztrząśnienia rzeczy, i kazać dopełnić paragrafu kryminalney księgi prawa, który karę śmierci na występki bywszych 3 Dyrektorow stawia. Lecz kommissya nie ma myśli, użyć przeciw nim dalszych środków, ponieważ rozumie, że przedsięwzięte już kroki i oddalenie ich osób, dostatecznymi są do utrzymania spokoyności.

Dnia 27. Stycznia, przyjął Senat ważną bardzo dla Helwecyi rezolucyą umniejszającą surowość kar zawierających się w kryminalney księdze prawa, która jest po większey części kopią francuzkiey kryminalney księgi prawa.

z Zürich d. 4. Lutego.

Nowy minister francuzkiey Rzpltey Obywatel Rheinhard spodziewany jest dnia 6. t. m. w Bern. Rezydent francuzki, Obywatel Pichon, podał rządowi naszemu notę pierwszego Konsula Buonaparte, w której donosi rządowi Helweckiemu, iż od czasu wprowadzenia nowego porządku rzeczy do Francyi, Buonaparte wszelkich uży-

wał flatań, aby Europie przywrócił pokoy, a chociaż pierwsze jego usiłowania w Anglii nie zostały pomyslnym uwieńczone skutkiem, przecież niezaniebnie, donieść sprzymierzonym rządóm o mocnym swym przedsięwzięciu dalszym w zawarciu korzystnego pokoju. „Rząd fiyncuzki, (mówi daley w tey nocie) jest przekonany, iż rząd Helwecki przyłączy swoje życzenia i usiłowania, aby dopiąć tego celu, tudzież że podpisze taki pokoy, który zabezpieczy niepodległość i spokojność Helwecyi.”

Między forpocztami na naszych granicach zaszły znowu niektóre utarczki.

z Bazylei d. 6. Lutego.

Zostaliśmy tu w wielkiej nadziei; kilka dni mają udecydować wiele w interessach państw lądowych, a szczególniej w interessach kraju naszego. Naypoźniej około połowy terażniejszego miesiąca ma przybyć z Wiednia Ultimatum względem neutralności Szwajcaryi, względem zawieszenia broni, albo dalszego prowadzenia wojny. Co się tyczy naszych interessów, niemożemy ieszcze nic powiedzieć pewnego, rząd francuzki dopełnia swej obietnicy, i nie miesza się do naszych rzeczy. Zdaje się, że przybycie ministra Rheinhard umyślnie odwleczone zostało.

Terażniejszym głównym zatrudnieniem naywyższego naczelnika Moreau jest urządzenie magazynów, dopełnienie armii, i muflowanie rekrutów.

z Włoch d. 23. Stycz.

Główna kwatera armii Austryackiej znajduje się teraz w Fossanó między Turynem i Coni. Wojska austryackie posiadają wszystkie wąwozy, i rozciągają się przez wielkie jeziora Maggiore, Lugano i Como, aż do Belinzony i Clevelen, mając związek z tey strony z armią Arcy Xiążęcia Karola przez górę S. Bernarda. Z dru-

giey strony otaczają Austryacy Liguryjską Rzplitę. Korpus generała Klenau z strony wschodniej ma swoje forpocztę 2 mile od Genui.

Armia francuzka reściaga się począwszy od Genewy podług Rhonu przez Sawoię, Delfinat, Niebę, Savonę, Vado, aż do Genui, Appeniny i Alpy dzielą ją od Austryaków. Ostatni posiadają doliny, a Francuzi gory Piemontu.

z Włoch d. 4. Lutego.

Po przybyciu swoim do Nicei, wydał generał Massena następujący rozkaz:

„Ponieważ generał naczelnik dowiedział się, że karabimierowie, grenadyerowie i żołnierze ósmnastey, czternastey, dwudziestey pierwszey, dwudziestey czwartey i 68iney półbrygardy swoje stanowiska przed nieprzyjacielem opuścili, oraz z bronią, bagażami, chorągwiami dyzertowali, gdy daley doniesiono mu, że 275 ludzi z 18tey półbrygardy, i 475 z 21wszey autorami są występku nieznanego dotąd w armii francuzkiej: przeto rozkazuje, aby 6 kompaniów 18tey półbrygardy i drugi batalion 21wszey były rozpuszczone, i posłpek oficyerów oraz unteroficyerów ma bydź roztrząsniony. Wszyscy unteroficyerowie i żołnierze mający udział w insurrekcyi mają bydź oddani do sądu wojskowego, a chorągwie, które z sobą zabrali, mają bydź spalone.”

Stosownie do tego rozkazu rozbroiono jedną część owych wojsk, a drugą część odpędzono od armii, resztę zaś przyjęto znowu do służby wojenney.

z Medyolanu d. 27. Stycz.

Dowiadujemy się z Pawii, iż przyprowadzono tam wczoray dosyć znaczną liczbę ranionych Austryaków i Francuzów. Ostatni przypuścili atak w liczbie 2000 ludzi dnia 21. t. m. do Novi, ale odpartymi zostali z znaczną stratą.

Także donoszą, że atak przeciw Genui
Kłapi w krótkce. Generałowie Ott i Kle-
nau mają w tym momencie 30,000 ludzi na
granicach Toskańskich i Genueńskich. Pier-
wszy ma swoją główną kwaterę w Luce, a
drugi w St. Martin d'Albaro, opanowa-
wszy jedną górę, na którą za pomocą win-
dów armaty zatoczył, i z nich twierdzy Spe-
ronę pod Genuą dosiądz może.

z Bolonii d. 28. Stycz.

Wiele wojsk austriackich maszeruje z
Lombardyi do wielkiego Xięstwa Toskańskie-
go z przyczyny niedostatku żywności.

Austriacki kommissarz Pellegrini ogło-
sił tu imieniem Cesarza Jmci, iż każdy żyd
dający się ochrzcić, nie może być pokrzy-
wdzonym przez swoją familią w należący
mu się części dziedzictwa majątku iego.

z Frankfurtu d. 11. Lutego.

Wszyscy emigranci Szwaycarscy niena-
leżący do regimentów Roverea i Bach-
man opuścić muszą za rozkazem Arcy Xią-
żęcia Karola całą Szwabią, albo przyjąć
służbę w wspomnianych korpusach.

W fortecy Württembergkiej Hohena-
sberg znajduje się ogółem 160 aresztan-
tów, z których 20 siedzi w kajdanach o
wodzie i chlebie. Między papierami ich
znaleziono podobno plan konfytucyi dla
Szwabkiej Rzplty, pisany ręką Szwaycar-
skiego Dyrektora Ochx, oraz listę 500 osob,
które w Szwabii do rewolucyi przykładały się;
dla sądenia tych osob ma być wyznaczona
kommissya stanów Rz-szy.

z Hamburga d. 19. Lutego.

Pewny świadek oczny, który nie dawno
w Brześciu Litewskim i w tamtejszey
okolicy widział stan wojsk moskiewskich, u-
dzielił następującą wiadomość: „Pod Brze-
ściem założono nader wielki magazyn, i
18 wielkich spichlerzow napełnionych sa-
mym zbożem przeznaczonym dla armii ros-

syiskiej: oprócz tego znajdują się tam nie-
zmierne zapasy siana i słomy. Armia ros-
syiska rościaga się od Brześcia Litew-
skiego aż do Rygi, rozkwaterowana jest
w trzech liniach po wschod, i składa się z
80,000 piechoty, 20,000 kawaleryi i 40,000
Kozaków. Pod Brześciem znajdują się
także park artyleryi z 80 armat. Granice
moskiewskie są jeszcze zamknięte.

z Wyższego Palatynatu
dnia 11. Lutego.

Nadzieia pokoju, powzięta z przyczyny
retiryady wojsk moskiewskich, omyloną zo-
stała powtornie podług wszelkiego podobień-
stwa. Oprócz tego zdaje się; że ciężar, któ-
ry pociągać zwykł za sobą marsz obcych
wojsk, spadnie znowu na nasze okolice, któ-
re już tak bardzo przez długą bymość wojsk
austriackich ucieniężone są. Pan Am-
berg dostał rozkaz, aby się udał śpiesznie
do Pragi, dla urządzenia traktu wojsk ma-
szerujących do Renu.

z Donauschingen d. 5. Lut.

Cała armia austriacka stoi teraz na zimo-
wych kwaterach. Kawalerya pomaszerowała
powiększey części do Dunaju, piechota stoi
po nad Renem, a w okolicy głównej kwa-
tery stoją grenadyerowie.

z Würtzburga d. 10. Lutego.

Uzbroiona milicya krajowa w Frankonii
ma złączyć się z pospolitym ruszeniem Szwab-
skim, i tym końcem mają się zjechać kommissa-
rze do Mergentheim; ale lud Szwabski tak
mało zdaje się okazywać skłonności do wojny,
iak i nasz lud Frankoński. Bamberg dostar-
czać musi wiele żywności, na co wieśniak
bardzo utyskuje.

z Bayreuth d. 15. Lut.

General Moreau bawi się jeszcze ciągle
w Bazylei. Nim opuści Szwaycaryą, mieć
będzie wprzód konferencyą z generałem Le-

courbe, który z Zürich do Bazylei uda się.

Między osobami aresztowanymi w Xięstwie Württembergkim na rozkaz Arcy Xiążęcia Karola, znajduje się także bywszy królewski Duński minister przy cyrkule Szwabskim Pan Wächter, jest on rodem z Stutgardu, i był tam dawniej Patronem.

Francuzi rekognoskowali dnia 3. t. m. w znaczney liczbie kray rozciągający się od Moguncyi podłuż gor aż do Limburga. Powiadają, że generał Moreau miał się znajdować incognito w Moguncyi. Do Langen 2 mili od Frankfurtu przemaszerowało 500 huzarów austryackich z 8 armatami, końcem uważania obrotów francuzkich.

Sądy rewolucyjne w Rzymie tak są surowe, iak były świętey pamięci sądy kacerkie. Wzbogacają one teorią kryminalnego prawa wcale nowemi występami, do których należy rozświetanie wiadomości nieprzyjemnych terażniejszym rządcom Rzymu, i mogących wzbudzić między ludem bunt. Bez wątpienia iuż tam źle bydz musi, gdzie iedna tylko pogłoska bunt wszcząć potrafi.

z Wiednia d. 2. Lut.

Onegdaj przybył tu kuryer z Petersburga. Od tego momentu rozchodzi się pogłoska, że Moskale powrócą znowu do teatru wojny, ale w większey daleko liczbie, niżeli dawniej. Celem bytności Hrabiego Bellegarde i Pana Pinto ministra angielskiego było załatwienie niektórych trudności, które zaszły między 3 dworami. Po zakończeniu konferencyów mianych w tey mierze z Xiążęciem Suwarow, wyprawił ten Generalisimus kuryera do Petersburga, i mówią, że na iego przełożenie Imperator Rossyjski przyśłał znowu przeciwny rozkaz armii swojej.

z Ratyzbony d. 8. Lut.

Pewną jest rzeczą, że Xiążę Konde;

usz otrzymał dnia 3. wieczorem kuryera od posła moskiewskiego w Wiedniu z depeszami, po których przeczytaniu odłożył natychmiast swoy wyjazd, i wysłał rozkazy do rozmaitych korpusów, które dnia 4. do Wołynia z okolicy Linz wynaszerować miały, aby się zostały w swoich kwaterach. Xiążę Kondeusz pisał dnia 4. do Hrabiego Englien, donosząc mu z wielkiem ukontentowaniem o wstrzymaniu marszu swego korpusu. Także nadmienil, że pobudki ważne pociągnęły za sobą tę odmianę.

z Konstantynopola d. 11. Stycz.

Wiadomości z Syrii nie przesłają bydz niepomyślne. Między Wielkim Wezyrem i Baszą Akreyskim Ghezar wybuchła iawna woyna. Ostatni niechce słuhać ani rady, ani groźb, a Wielki Wezyr także niechce mu bynajmniej ustąpić. Woyska tych dwoch wodzow powodują się temi samemi sentymentami, mordując się i zabiając wzajemnie, aby dopełnić woli Wielkiego Wezyra lub Baszy Ghezar. Ich interes głowby pokonania Francuzow w Egypcie odrzuconym został na stronę, co Francuzom bardzo wiele pomaga, którzy staraia się powiększyć ieszcze bardziej tę niezgodę wodzow tureckich.

Gdy Mukel ef Zade umarł, który miał załatwić kłotnie między Wielkim Wezyrem i Baszą Ghezar, przeznaczony był na pośrednika kontr-admirał Seyd Aly. Lecz i iego usiłowania były nadaremne, poczem popłynął z dwiema wojennemi okrętami do Algeru. Sydney Schmid znajdował się podług ostatnich doniesień w Jerozolimie. Wielki Wezyr maszerował raz do Juffy drugi raz przeciwko weykom Baszy Ghezar, czyli raczej błakał się tu i owdzie.

Oprócz tego, panuie w Azyatyckich prowincjach wielkie nieukontentowanie. Wielu mieszkańcow uciekło do Konstantyno-

poła: Porta obchodzi się łagodnie z Baszami, aby zapobiedz buntowi z ich strony. Między naszymi wojskami w Syrii panuje biegunka, która wiele już ludzi zgładziła.

Także w Europejskiej Turcyi okoliczności nie są szczęśliwe. Basman Oglu usiłuje ciągle uczynić się niepodległym, i nie chce zostawać pod rządem ministrów, ale samego Wielkiego Sultana. Oprócz tego Tepe Delen Aly Basza Janiny nie chce odstąpić od swoich pretensyów do części bywających wysp Weneckich, zbrojąc się, aby był w stanie oparcia się. Do tych nieprzyjemnych okoliczności dodać należy liczne hordy rozbojników czyniących niebezpiecznemi rozmaite okolice państwa Tureckiego.

W Konstantynopolu panuje teraz nadzwyczajna drogość żywności, ponieważ nie masz żadnego dowozu z Egiptu, który był pierwej spiechlerzem tureckim. W tu-reyszym cesarskim pałacu a szczególnie w Seraiu panuje zaraźliwa choreba, na którą wiele ludzi, a mianowicie kobiet umiera; i z tej przyczyny sam Wielki Sultán widział się być przymuszonym odmienić swoje pokoje, w których dotychczas mieszkał, i wyprowadzić się do innych.

z Warszawy d. 20. Lut.

Dziś ciągniono tu po 124. raz numery trzeciej Krolewsko Pruskiej loteryi liczbowej, na rzecz inwalidów i wdów, tudzież ku zapomoczeniu szkół i szpitalów. Numery wyciągnięte są następujące: 7. 27. 37. 54. 72.

Rozmaite Wiadomości.

Potwierdza się, że korpus Xiążęcia Kondeusza dostał rozkaz, zostać się w Niemczech, gdy tym czasem reszta armii moskiewskiej maszeruje powolnym krokiem przez Galicyą do domu. Xiąże Włocki przybył dnia 11. do Krakowa. — W rozmaitych częściach Włoch (mowi nadworna gazeta

Wiedeńska) usłowali podli ludzie wzruszyć matę Jakubinizmu, zdrady, i śpiłkow. W Wenecyi, Novi, Medyolanie, i wielu innych miastach Włoskich aresztowano z powodu tego wiele osob, końcem zabezpieczenia ludu od przyszłych rewolucyów. — W Malmon w Szwecyi wskazano na śmierć wielu naczelników buntu wszczętego niedawno w Stokholmie i innych miastach, z przyczyny Monopolium ustanowionego na gorzalnictwie. — Dnia 7. t. m. przejeżdżał przez Manheim kuryer turecki, od pośta tureckiego w Paryżu do Konstantynopola z depeszami ściągającemi się bez wątpienia do pokoju. — Generał Massena kazał otoczyć w Dragignon 1200 żołnierzów armii Włockiej, dyzerterujących z bronią, bębnami i chorągwiemi, bez oficerów jednak, z Włoch do Francyi, rozbroić, i pod mocną eskortą do Nicei transportować. Ta wyprawa nastąpiła bez krwi rozlewu, i tylko 7 najuporniejszych naczelników aresztowano. — Angielska eskadra, która Genuę w obłędzeniu trzyma, składa się z 8 liniowych okrętów, 3 fregat i 2 kutrów. — Do pogłówek potrzebujących potwierdzenia, należy także ta, iż w armii Arcy Xiążęcia Karola ogłoszono gmięścienne zawieszenie broni. — Donoszą z Paryża, iż pewną jest rzeczą, że generał Moreau nie czyni żadnych takowych poruszeń w armii swojej, któreby spodziewać się kazały prędkiego rozpoczęcia wojny. Moreau chce, aby wojska francuzkie wypoczęły sobie dobrze na zimowych kwaterach, aż do momentu zdatnego do rozpoczęcia dzielnie obratów wojennych. — Poseł austryacki powiedział posłowi francuzkiemu przy dworze Pruskim, iż między Austryą i Rosyą panuje zupełne nieporozumienie się, i że Xiąże Suwarow powraca nieodzwornie z swoją armią do Rosyi. (L'ami des loix.)

Do sprzedania. Ponieważ Helenie Muszeński Bogackiej, przynależącej tutaj na Nowych Wrotach się znajdujący ogród na kapuście z łąką, który ogólnie na zł. polsk. 800 urzędownie oszacowany, dla długów na terminie dnia 26. Marca, 28. Kwietnia i na terminie ostatnim 26. Maja t. r. każdy raz przed południem o godzinie 9. na sądowej izbie publicznie najwięcej podawającemu za gotowe pieniądze grubą monetą sprzedany być ma. Chcący kupna, którzy tego gatunku sobie życzą, mogą się dla tego na wspomnianych terminach stawić, podanie swoje do protokołu podać i najwięcej podawający na ostatnim terminie przyticia się spodziewać, lecz z przeciwnej strony na te podania, któreby się po upłynieniu tych terminów okazać miały dalej na nie żadnego względu nie będzie. Oraz będą przez to i ci do tych gruntów realni pretendenci się znajdujący, publicznie zapozwani, żeby na wzywanych terminach swoje pretensye, i prawa do tego gruntu okazali i podali, lecz z przeciwnej strony i za niestawieniem się, spodziewać się mogą, iż z ich wszelkimi realnymi pretensjami prekludowani będą i onym wiekuiście milczenie zalecone będzie. W Gostynie dnia 10. Lutego roku 1800.
Burmistrz i urząd tutejszy.

Do sprzedania. Izydorowi i Tekli Swiderskim rodzeństwu przynależąca, na miejskim gruncie pod Czochorowskim borem znajdująca się piąta roli, tak jak i ostatniej tutaj w mieście znajdującej się jeszcze nie wybudowane domostwo przynależące, z których pierwsza zł. polsk. 400 a ostatnie zł. polsk. 250 urzędownie oszacowano, mają na terminie dnia 26. Marca, 28. Kwietnia i na terminie ostatnim 26. Maja t. r. zawsze o godzinie 9. przed południem tutaj na sądowej izbie publicznie najwięcej podawającemu za gotowe pieniądze grubą monetą dla długów sprzedane być. Chcący kupna, którzy tej roli i domu posiadacze zdolni są, mogą się względem tego na wspomnianych terminach odezwać, podanie swoje do protokołu podać, a najwięcej podawający na ostatnim terminie przyticia się spodziewać; lecz na te podania, któreby po upłynieniu tych terminów podane być miały, dalej na nie żadnego względu nie będzie. Oraz się i ci, gdyby się którzykolwiek znajdować mieli realni pretendenci tegoż gruntu, publicznie zapozwiają przez to, aby swoje pretensye i prawa na wzywanych terminach do obu gruntów okazali i weryfikowa-

li, lecz z przeciwnej strony i za niestawieniem się upewnieni byli, iż z ich któremikolwiek realnymi pretensjami na oba grunta oddaleni będą, i będzie im dla tego wieczne milczenie zalecone. W Gostynie dnia 8. Lutego roku 1800.
Burmistrz i urząd tutejszy.

Do sprzedania. Tutaj na rynku pod Nrem 48 znajdujące się domostwo z chlewami i podwórzem do sukcesji po ś. p. Maryi z Tauchmanow Myllerowej wdowie należące, które ogółem na zł. polsk. 670 urzędownie oszacowane, ma dla podziatu na terminach dnia 27. Marca, 29. Kwietnia i na ostatnim terminie 29. Maja t. r. każdy raz przed południem o godzinie 10. na sefionalnej izbie tutejszego magistratu publicznie najwięcej podawającemu za gotowe pieniądze sprzedane być. Zyczący sobie tegoż domu z przyległościami nabyć i będą zdolni nabycia ich, mogą się względem tego na wspomnianych terminach odezwać, podanie swoje do protokołu podać a najwięcej na ostatnim terminie podawający przyticia spodziewać się może; lecz na te podania, któreby po upłynieniu tych terminów podane być miały na nie żadnego dalej nie będzie względu. Oraz się i realnych pretendentów do tegoż gruntu, gdyby się którzykolwiek znajdować mieli niniejszym obwieszczeniem zapozywa, aby w enich terminach pretensye i prawa swoje do tegoż gruntu okazali i weryfikowali, lecz z przeciwnej strony i za niestawieniem się upewnieni byli, iż z nimi oddaleni będą i będzie im względem tego wieczna milczenie zalecone. W Piasecznej Gorze dnia 14. Lutego roku 1800.

Szlachetny Koszujskich Patrymonialny
urząd tutejszy.

Do sprzedania. Z najwyższego rozkazu żupa solna za klasztorem Dominikanów od wojskowego departamentu nabyta z wszystkimi przyległościami więcej dającemu sprzedana być ma. Do licitacyi oneyże trzy termina, to jest: 27. Lutego, 13. i 27. Marca, a to zawsze o godzinie 11. in loco przed Jmę Panem Radcą Schoenfeld wyznaczone. Zapewnia się przytym, iż na ostatnim terminie więcej dający żupę tę z przyległościami salva approbatione otrzyma, aby tylko taż więcej datność stosowna była do wartości gmachow. W Poznaniu dnia 31. Stycznia roku 1800.
Magistrat JK. Mci Pruff-Połud.

Dodatek

Dodatek do Nru. 17. Gazety Południowo-Pruskiej.

Obwieszczenie.

Najjaśniejszy Król Jmć Pruski Pań nasz na miłościwszy raczył postanowić przez mandat gabinetowy dnia 5. przeszłego miesiąca wydany, żeby tylko takie cienkie białe bawelniarne materje tak gładkie iako też wyszywane, których łokieć kwadratowy lot i mniey waży, tudzież takowe cienkie białe haftowane bawelniarne materje, których łokieć kwadratowy nie waży więcej nad 1 $\frac{1}{2}$ lota i na dal z zagranicy przepuszczone były. Przeciwnie zaś wprowadzanie wszelkich innych gatunków zagranicznych bawelnianych, wszelkich iedwabnych towarów, tudzież towarów łącząc też, a to ponczochoy, rękawiczki i wstążki iakiegokolwiek bądź gatunku do używania w kraju we wszystkich prowincyach z tej strony rzeki Wizer, łącząc do tego i prowincy Pruff Wschodnich Zachodnich, Nowo Wschodnich i Południowych, a zatem też i tam gdzie ten lub inny gatunek tych towarów dotąd ieszcze pozwolony był, od dnia publikacyi niniejszego urządzenia zupełnie zakazane bydź ma. Nadto dla zapobieżenia temu, żeby tak iak dotąd wartości pozwolonych ieszcze towarów bawelnianych fałszywie niepodawano, i żeby innych oprócz cienkich bawelnianych materji nie wprowadzono, wartość łokcia gładkiej i wyszywanej materji najmniej talarów dwa, a materji haftowanej najmniej talarów trzy, droższych zaś materji bawelnianych wyższą onych ceną, za zasadę względem opłacenia podatku przyjmowaną i ten podatek po 20 od sta opłacony bydź ma. Ponieważ zaś tego gatunku bawelnianych ponczochoy, szlafmyc i rękawiczek, iakich w prowincyach Pruff-Nowo Wschodnich i Południowych, niemniej w Nowym Szląsku potrzebią, nie masz ieszcze w kraju w dostarczającej wielości, przeto wolno ieszcze ten towar wprowadzać za opłaceniem podatku od niego po 20 od sta, które to postanowienie podaje się publiczności niniejszym obwieszczeniem do wiadomości i przyzwóitego obserwowania. W Poznaniu dnia 4. Lutego roku 1800.

Kamera Wzrostkowo-Ekonomiczna JK. Mci Pruff-Południowych.

Obwieszczenie. Na mocy zaszłego od Prześwietney Kamery pod dniem 28. miesiąca przeszłego w gazetach umieszczonego obwieszczenia wzywają się obywatele zbożem handlować zamysłaący i do tego prawa mający, aby na sam przód u nas się zameldowali, dla ułożenia się w tej mierze z nami. W Poznaniu dnia 5. Lutego roku 1800.

Magistrat JK. Mci Pruff-Połud.

Avertissement. Na żądanie aptekarza Karola Ludwika Nathanaela Dührberg, wszyscy, którzy do sprzedanego przez aptekarza Frydrika Wilhelma M. rzanke, w tutejszym mieście w rynku między domostwami JP. Godlewkiego i Błażeja Mędelskiego, leżącego mieytkiego domostwa mieszkalnego z podwórzem i stajniami, iakąkolwiek realną pretensją albo servituta mieć mniemają zapowiadają się publicznie niniejszym, ażeby swe realne pretensye i servituta wczasie trzech miesięcy a najpóźniej na terminie dnia 9. Czerwca r. b. przed południem o godzinie 9. z rana przed nami osobście albo też przez dopuszczonych i przyzwóitej plenipotencyami i informacyą opatrzonych mandataryuszow (do czego im JPP. kryminalny konsyliarz Moeller, inquisitor Paul i referendarz Zepshner, tutaj mieszkający podaje się) okazali i swemi dowodami i dokumentami przyzwóicie przekonali. Ci zaś, którzy się nie stawia, spodziewać się mają, iż z swemi ogólnemi pretensjami do wspomnianego gruntu odstrychnieni będą, i onym wieczne milczenie nakazane będzie. Dan w Pызdrach dnia 12. Lutego roku 1800.

Justycyi Burmistrz i sad.

Avertissement. Tutejsza Krolewska Południowo-Pruska Regencya Poznańska, na żądanie komisji trzech dworow w Warszawie wyznaczoney do uregulowania sześć upadłych bankow, donosi niniejszym obwieszczeniem, że gdy bankier tamtejszy Maciej Liszkiewicz z swoiemi wierzycielami ułożył się i ta tego ugoda przez rezolucją rzeczoney komisji dnia 10. Października 1798 potwierdzoną została, przeto temu własność tego całego majątku i wolne rozrządzenie nim przywrócone jest; tudzież, że mu wolno teraz jest wdać się sądownie lub extrasądownie w umowy i inne prawne czynności. Dan w Poznaniu dnia 6. Stycznia roku 1800.

Citatio creditorum. Jego Krolewskiej Mości Regencya Południowo-Pruska w Poznaniu, zapożywa na żądanie Urodz. Jana Samuela Ferdynanda Brodowskiego maiora wszystkich pretendentów realnych niewiadomych do dobr onemu darowanych Łagiewnik, z przyległościami w powiecie Poznańskim leżących, pretensye iakiekolwiek rzeczywiście mieć mniemających, niniejszym pismem publicznie, ażeby oneż pretensye ustnie do protokołu lub na piśmie w przeciągu miesięcy trzech zameldowali i do takowego ich zameldowania kopie onych dokumentow, na których się zasadzą przyłączyli, i potym zaś na terminie dnia 4. Kwietnia 1800 zrana o godzinie 9. przed deputowanym konsyliarzem regencyi Schwartzem wyznaczonym na naszey tutejszey regencyi osobiście lub przez pełnomocnikow prawnych stawili się, prawa swoje iakiekolwiek rzeczywiście do protokołu przelożyli i rzetelność ich wiernie zaświadczyli, a w przypadku omieszkania swojego spodziewali się, iż z pomienionemi pretensyami swoiemi do dobr Łagiewnik z przyległościami mianemi uchyleni i na wieczne milczenie wskazani zostaną. W Poznaniu dnia 21. Listopada roku 1799.

JK. Mci Regencya Połud. Pruska.

Citatio creditorum. Tuteysza Krolewska Południowo-Pruska Regencya zapożywa publicznie niniejszym pismem na instancją Hrabiego Rzeszy Chrystyana Fryderyka Littichau, wszystkich niewiadomych realnych pretendentow mających iakiekolwiek prawa realne do należących iemu dobr

leżących w powiatach Brzeskim, Radziejowskim, Kowalskim, to jest: w pierwszym do dobr Krużyna, Popowic, Smielowic, Nakanowa, Krućkowo, Woli, Nakanowa; w drugim do dobr Polszewa, Klinowic, Bytonia, Straszewa, Przywiczierzyna, Biegnowa, w ostatnim, do miasta i sołtysostwa Kowala, woytostwa Łajewnicki i młyna wodnego Diabotecz, aby swoje realne pretensye w przeciągu trzech miesięcy albo ustnie do protokołu albo na piśmie donieśli, do nich dokumenta kopie, na których się ich pretensye gruntują przyłączyli, a potym na terminie dnia 5. Aprilis 1800 o godzinie 10. od rana przed mianowanym do tego deputowanym regencyinym konsyliarzem Schwartz na naszey tutejszey regencyi, albo osobiście, albo przez mogących bydź dopuszczonych pełnomocnikow, na których im się z liczby Justyc kommissarzow tutejszego departamentu, konsyliarze regencyini Dysyng, Bejer i Urodz. Kurowski, także Justyc kommissarze Frizon, Müller i Wolff proponują, stawili się, swoje realne pretensye do protokołu podali, ich rzetelność okazali, a ktorzy się zaś niestawia spodziewać się mają, iż z swoiemi pretensyami, jeżeli iakie mają do tychże dobr, prekludowanymi będą i wieczne im milczenie nakazane zostanie. W Poznaniu dnia 28. Octobris roku 1799.

Do sprzedania. Przybyła znowu partya świeżego meškiewkiego kawiaru, ktorego u połańca pocztowego Merkerta na poczcie mieszkającego, w każdym czasie dostać można,

---

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.